

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stalna služba u Drišu

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, Stalna služba u Drišu, OIB: 29399232217, po sutkinji Martini Periša, u pravnoj stvari tužitelja Krešimira Nakića, OIB: 55622176468, Sarajevska 54, Split, zastupan po punomoćniku Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stalna služba Knin, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne javne rasprave, zaključene dana 27. kolovoza 2026. godine u prisutnosti tužitelja i njegova punomoćnika Ivice Matasa, odvjetnika u Šibeniku, te u odsutnosti uredno pozvane zzz tuženika, po objavi dana 28. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj Krešimir Nakić vlasnik nekretnine katastarske oznake kat. čest. 2609/11 Z.U. 3577 K.O. Radonić, pa se tužitelj ovlašćuje temeljem ove presude u roku od 15 dana bez daljnjeg sudjelovanja i odobrenja tuženika, zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva za cijelo na predmetnoj nekretnini na svoje ime uz istodobno brisanje tog prava sa imena tuženika.

Obrazloženje

1. Tužitelj Krešimir Nakić, zastupan po punomoćniku Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku, podnio je ovom sudu, dana 02. travnja 2026. godine, tužbu protiv tuženika Republike Hrvatske, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretnini katastarske oznake kat. čest. 2609/11 Z.U. 3577 K.O. Radonić.

1.1. Tužitelj je u tužbi naveo da je dana 24. srpnja 2025. godine tuženiku ad.1 Republici Hrvatskoj, zastupanoj po ODO Šibenik, Građansko-upravni odjel uputio prijedlog mirnog rješenja spora radi utvrđenja prava vlasništva na kat. čest. 2609/11 K.O. Radonić, te da je dana 10. rujna 2025. godine zaprimio dopis ODO Šibenik kojim isti zbog potpunog utvrđenja činjeničnog stanja i izvođenja potrebnih dokaza, predlaže tužitelju da u odnosu na predmetnu kat.čest. 2609/11 K.O. Radonić pred nadležnim Općinskim sudom u Šibeniku, Stalnom službom u Drišu, pokrene postupak osiguranja dokaza kako bi se u ovoj pravnoj stvari mogla donijeti relevantna odluka. Tužitelj da je dana 13. listopada 2025. godine podnio prijedlog radi osiguranja dokaza i da je u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Drišu pod poslovnim brojem R1-212/2025, provedeno osiguranje dokaza na nekretnini kat. čest. 2609/11 K.O. Radonić. Vještak Antonio Reljanović, dipl.ing.geod. da je naveo da je predmetna nekretnina sa zapadne i sa istočne strane ograđena betonskim zidom, s južne strane granica nije vidljiva dok sa sjeverne strane granicu

identificira prema katastarskom planu, a ona se nalazi negdje između stambenog objekta i ogradnog betonskog zida. Na predmetnoj nekretnini da se nalazi stambeni objekt, pušnica uz koju je položen pomoćni objekt, više čokota vinove loze u vidu odrine, a preostali dio predstavlja dvorište s vrtom. Svjedok Luka Nakić da je izjavio da se kao dijete sjeća da je predmetno zemljište koristio još djed predlagatelja Mate Nakić pok. Ante, a da je i Matin otac Ante koristio predmetnu nekretninu, da je Matu Nakića naslijedio otac predlagatelja Dane Nakić, a da je zemljište bilo obilježeno kamenim niskim zidom i dračom da blago ne izlazi, a da bi i ostali znali da to pripada pok. Mati Nakiću i njegovim prednicima. Nadalje, da je zemljište služilo samo za ispašu, da nije bilo nikakvih sporova vezanih za predmetnu nekretninu, da je obitelj predlagatelja i to davni prednici držali ovce, krave i konje, po sjećanju zna da je bio nekakav gospodarski objekt gledajući od pravca ceste i to je bilo u njegovom djetinjstvu. Nadalje, svjedok Paško Nakić da je izjavio da mu je još od djetinjstva poznato da su mu njegovi roditelji govorili da predmetna nekretnina pripada ocu predlagatelju Dani Nakiću, tj. njegovom ocu Mati, da je obitelj imala konje i ovce, a prostor je bio ograđen tako da ni svjedok niti drugi seljani nisu mogli ući, a nije moglo ući niti njegovo blago, da mu nije poznato da je bilo ikakvih sporova i nije čuo ni od koga u selu da predmetna nekretnina ne pripada Mati zv. Šego. Tužitelj je dana 19. siječnja 2026. godine podnio Općinskom državnom odvjetništvu, Stalna služba u Kninu, zahtjev za mirno rješenje spora – dopunu, s priložima, kojim je obavijestio naslov da je dana 13. listopada 2025. godine pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Drnišu, pokrenuo prijedlog radi osiguranja dokaza na kat. čest. 2609/11 K.O. Radonić koji je pravomoćno dovršen te je slijedom toga predložio sklapanje nagodbe kojom se utvrđuje da je predlagatelj vlasnik predmetne nekretnine. Dana 19. veljače 2026. godine punomoćnik tužitelja da je zaprimio dopis Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu kojim se isti obavještava da je po izvršenom uvidu u priložene isprave i iz drugih izvedenih dokaza utvrđeno kako tužitelj nije na nedvojben način dokazao pravni osnov, a tako ni pravni slijed stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine te je zahtjev za mirnim rješenjem spora ocijenjen kao neosnovan i u cijelosti odbijen. Tužitelj da je temeljem Ugovora o darovanju sklopljenog sa svojim roditeljima Danom Nakić i Anđelijom Nakić, kao darovateljima, od dana 11. ožujka 2025. godine, vlasnik za cijelo kat. čest. 2609/11, oznake zemljišta „Pod Kremenovo“, površine 830 m², upisane u Z.U. 3577 (ranije: Z.U. 761) K.O. Radonić. Naime, rješenjem Općine Drniš, Komisije za provođenje natječaja, br. 07/7-UP-76/1-83 od dana 31. siječnja 1983. godine, najpovoljnijim natjecateljem u natječaju 07/7-344/1-83 objavljenog 17. siječnja 1983. godine za predmetnu kat. čest. 2609/11 proglašen je Dane Nakić, tužiteljev otac. Nadalje, rješenjem Općine Drniš, Komisije za raspolaganje građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu od dana 12. srpnja 1983. godine, Dani Nakiću dodijeljeno je na korištenje neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu označeno kao kat. čest. 2609 K.O. Radonić (u rješenju pogrešno navedeno kao K.O. Mirlović Zagora), te da je dana 12. srpnja 1983. godine zaključen Ugovor o korištenju građevinskog zemljišta između Općine Drniš i Dane Nakića kojim u točki VII, Općina Drniš ovlašćuje Danu Nakića da izvrši uknjižbu prava korištenja na svoje ime. U cilju razjašnjenja nejasnoća u iskazima saslušanih svjedoka u postupku osiguranja dokaza, tužitelj napominje da je predmetna nekretnina u vlasništvu i posjedu tužitelja i njegovih prednika sigurno više od 120 godina, samo da je tužiteljev otac Dane Nakić ishodio predmetno Rješenje Općine Drniš od dana 12. srpnja 1983. godine za izgradnju kuće jer da je na zemljištu bilo upisano društveno vlasništvo, te da mu je na taj način bilo puno jednostavnije izgraditi kuću iako se kuća u stvarnosti gradila na nekretnini koja je i prije bila u stvarnom dugogodišnjem nesmetanom posjedu po prednicima tužitelja.

Dakle, stvarni, izvanknjižni vlasnik predmetne nekretnine da je upravo tužitelj za cijelo, te da je predmetna nekretnina oduvijek bila samo u vlasništvu i posjedu tužitelja i njegovih prednika, te da nikada za sve ovo vrijeme tužitelju tuženik i njegovi pravni prednici nisu osporavali stečeno pravo vlasništva, pa je kontinuiranim kvalificiranim posjedom, i na taj način, dakle, dosjelošću, stekao pravo vlasništva.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te je naveo kako ostaje kod svog odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora, te kod odgovora na mirno rješenje spora u postupku osiguranja dokaza.

3. U postupku su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka Luke Nakića, Jere Nakića, Paška Nakića i tužitelja u svojstvu parnične stranke, zatim pregledom odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, broj: N-DO-3119/2025 od 10. rujna 2025. godine (list 6 spisa), prijepisa zapisnika sastavljenog dana 19. prosinca 2025. godine na licu mjesta pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Drnišu, poslovni broj R1-212/2025 (list 7-10 spisa), skice mjesta očevida Antonia Reljanovića dipl.ing.geod. od 23. prosinca 2025. godine (list 15-16 spisa), izvoda iz katastarskog plana Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Šibenik, Odjel za katastar nekretnina Drniš sa stanjem na dan 23. prosinca 2025. godine (list 17 spisa), prijepisa posjedovnog lista 475 k.o. Radonić sa stanjem na dan 13. listopada 2025. godine (list 18-27 spisa), fotografija (list 28-29 spisa), odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, broj N-DO-3015/2026 od 9. veljače 2026. godine (list 30 spisa), ugovora o darovanju nekretnine od 11. ožujka 2025. godine (list 31-33 spisa), skice Uprave katastra i geodetskih poslova Drniš od 19. listopada 1990. godine (list 34 spisa), rješenja Općine Drniš, Sekretarijata za privredu, Klasa: UP/I-320-02/01-02/40, Urbroj: 2116-06-02-91-2 od 3. srpnja 1991. godine (list 35 spisa), dopisa Općine Drniš, Općinska uprava društvenih prihoda, broj: 09-UP-I-13/59-93 od 24. kolovoza 1983. godine (list 36 spisa), rješenja Općine Drniš, Komisija za raspolaganje građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu, broj: 07/7-UP/I-76/2-5 od 12. srpnja 1985. godine (list 37-38 spisa), rješenja o najpovoljnijem natjecatelju Općine Drniš, Komisija za provođenje natječaja, broj: 07/7-UP-76/1-83 od 31. siječnja 1983. godine (list 39 spisa), uvjerenja Općine Drniš, Općinski sekretarijat za urbanizam, građevinarstvo, komunalne i stambene poslove, Klasa: 350-05/90-01/278, Urbroj: 2116-07-02-91-6 od 30. siječnja 1991. godine (list 40 spisa), rješenja Općine Drniš, Općinski sekretarijat za urbanizam, građevinarstvo, komunalne i stambene poslove, Klasa: 350-05/90-01/278, Urbroj: 2116-07-02-91-6 od 30. siječnja 1991. godine (list 41-43 spisa), ugovora o korištenju građevinskog zemljišta od 12. srpnja 1983. godine (list 45-47 spisa), potvrde Javnog pravobranilaštva Općine Drniš broj: M-51/83 od 1. kolovoza 1983. godine (list 48 spisa), rješenja Hrvatske poljoprivrede, Distribucija Split, Pogon Drniš, Klasa: UP/I-310-02/136-03, Urbroj: 658/369 od 21. prosinca 1990. godine (list 49-51 spisa), računa od 21. prosinca 1990. godine (list 52 spisa), te izvatka iz BZP-a Z.U.3577 k.o. Radonić sa stanjem na dan 20. veljače 2026. godine (list 53 spisa).

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Analizom i ocjenom svih u postupku provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti (čl. 8. ZPP-a), kao i rezultatima cjelokupnog postupka, sud je tužbeni zahtjev našao osnovanim. Temeljem članka 219. st.1. ZPP-a svaka stranka

je dužna iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja na utvrđenje da je isti vlasnik nekretnine katastarske oznake kat. čest. 2609/11 Z.U. 3577 K.O. Radonić, za cijelo, te ispravak pogrešnog upisa.

7. Pregledom izvotka iz BZP-a Z.U.3577 k.o. Radonić sa stanjem na dan 20. veljače 2026. godine (list 53 spisa) utvrđeno je da je kao vlasnik predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama upisana Republika Hrvatska za cijelo.

8. Pregledom odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, broj: N-DO-3119/2025 od 10. rujna 2025. godine (list 6 spisa) utvrđeno je da je ovdje tužitelj upućen od strane ODO Šibenik Stalna služba u Kninu u postupak osiguranja dokaza na predmetnoj nekretnini kako bi se mogla donijeti odluka o osnovanosti zahtjeva za mirno rješenje spora

9. Pregledom prijepisa zapisnika sastavljenog dana 19. prosinca 2025. godine na licu mjesta pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Drnišu, poslovni broj R1-212/2025 (list 7-10 spisa), te skice mjesta očevida Antonia Reljanovića dipl.ing.geod. od 23. prosinca 2025. godine (list 15-16 spisa) utvrđeno je da predmetna nekretnina se identifikira kao čest. br. 2609/11, K.O. Radonić, ista da je i sa zapadne i sa istočne strane ograđena betonskim zidom, s južne strane granica nije vidljiva dok sa sjeverne strane granicu identificiram prema katastarskom planu, a ona se nalazi negdje između stambenog objekta i ogradnog betonskog zida. Na predmetnoj nekretnini da se nalazi stambeni objekt, pušnica uz koju je položen pomoćni objekt, više čokota vinove loze u vidu odrine, a preostali dio predstavlja dvorište s vrtom, te su u tom postupku u svojstvu svjedoka saslušani Luka Nakić i Paško Nakić.

10. Pregledom prijepisa posjedovnog lista 475 k.o. Radonić sa stanjem na dan 13. listopada 2025. godine (list 18-27 spisa) utvrđeno je da je kao posjednik predmetne nekretnine upisana Republika Hrvatska.

11. Pregledom odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, broj N-DO-3015/2026 od 9. veljače 2026. godine (list 30 spisa) utvrđeno je da je tužitelju odgovoreno kako je zahtjev za mirno rješenje spora ocijenjen neosnovanim jer da se navodi ovdje tužitelja iz prijedloga za mirno rješenje spora kose sa iskazima svjedoka saslušanih u postupku osiguranja dokaza.

12. Pregledom rješenja o najpovoljnijem natjecatelju Općine Drniš, Komisija za provođenje natječaja, broj: 07/7-UP-76/1-83 od 31. siječnja 1983. godine (list 39 spisa) utvrđeno je da je najpovoljnijim natjecateljem u natječaju za predmetnu nekretninu proglašen Dane Nakić, otac tužitelja.

13. Pregledom ugovora o korištenju građevinskog zemljišta od 12. srpnja 1983. godine (list 45-47 spisa) i potvrde Javnog pravobranilaštva Općine Drniš broj: M-51/83 od 1. kolovoza 1983. godine (list 48 spisa) utvrđeno je da je Općina Drniš dodijelila građevinsko zemljište, i to čest. br. 2609/11 radi izgradnje obiteljske kuće Dani Nakiću, ocu tužitelja, te da je Dane Nakić taj ugovor i potpisao.

14. Pregledom rješenja Općine Drniš, Komisija za raspolaganje građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu, broj: 07/7-UP/I-76/2-5 od 12. srpnja 1985. godine (list 37-38 spisa) utvrđeno je da je tim rješenjem ocu tužitelja dano za pravo da se upiše kao korisnik predmetnog zemljišta u zemljišnim knjigama suda.

15. Pregledom rješenja Hrvatske poljoprivrede, Distribucija Split, Pogon Drniš, Klasa: UP/I-310-02/136-03, Urbroj: 658/369 od 21. prosinca 1990. godine (list 49-51 spisa) i računa od 21. prosinca 1990. godine (list 52 spisa) utvrđeno je da je ocu tužitelja od strane Hrvatske elektroprivrede izdana energetska suglasnost za priključak struje za čest. br. 2609/2, K.O. Radonić i da je on taj iznos i platio.

16. Pregledom uvjerenja Općine Drniš, Općinski sekretarijat za urbanizam, građevinarstvo, komunalne i stambene poslove, Klasa: 350-05/90-01/278, Urbroj: 2116-07-02-91-6 od 30. siječnja 1991. godine (list 40 spisa) i rješenja Općine Drniš, Općinski sekretarijat za urbanizam, građevinarstvo, komunalne i stambene poslove, Klasa: 350-05/90-01/278, Urbroj: 2116-07-02-91-6 od 30. siječnja 1991. godine (list 41-43 spisa) utvrđeno je da je tužiteljev otac Dane Nakić ishodio uvjerenje i uvjete za uređenje prostora.

17. Pregledom rješenja Općine Drniš, Sekretarijata za privredu, Klasa: UP/I-320-02/01-02/40, Urbroj: 2116-06-02-91-2 od 3. srpnja 1991. godine (list 35 spisa) utvrđeno je da je otac tužitelja od Općine Drniš ishodio odobrenje za promjenu poljoprivrednog zemljišta, i to za predmetnu nekretninu, za gradnju stambenog objekta površine 50 m².

18. Pregledom ugovora o darovanju nekretnine od 11. ožujka 2025. godine (list 31-33 spisa) utvrđeno je da su otac i majka tužitelja, Dane i Anđelija Nakić darovali svom sinu, ovdje tužitelju predmetnu nekretninu za cijelo.

19. Iz iskaza svjedoka Luke Nakića, rođ. 1941. godine, kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan, proizlazi da je se on još kao dijete sjeća kako je predmetno zemljište koristio još djed tužitelja Mate Nakić pok. Ante, a znam da je i Matin otac Ante koristio predmetnu nekretninu, da je Matu naslijedio otac tužitelja Dane, a da je zemljište bilo obilježeno kamenim niskim zidom i dračom da blago ne izlazi, a da bi i ostali znali da to pripada pok. Mati i njegovim prednicima. Da je isto zemljište služilo samo za ispašu. Obitelj tužitelja i to davni prednici da su na istoj nekretnini držali ovce, krave i konje, po sjećanju da zna da je bio nekakav gospodarski objekt gledajući od pravca ceste i to da je bilo u njegovu djetinjstvu. Da je još djed tužitelja, pok. Mate Nakić pok. Ante, započeo sa gradnjom i izgradio ove pomoćne objekte, koji u naravi predstavljaju nekakav pomoćni objekt i pušnicu, a otac tužitelja Dane Nakić da je započeo sa gradnjom predmetne kuće, a to je bilo negdje sigurno prije Domovinskog rata. Istaknuo je kako je ta nekretnina daleko prije gradnje ove predmetne kuće, koju je započeo graditi i izgradio otac tužitelja Dane Nakić, bila u posjedu obitelji tužitelja, jer su na istoj nekretnini još djed, a prije njega pradjed tužitelja, dakle Mate i Ante Nakić, držali blago. Na mjestu gdje se danas nalazi betonski zid kojim je ograđena ova predmetna nekretnina, nekad je među predstavljao kameni niski zid i drača, a koju su postavili još davno prednici tužitelja, kako blago i konji ne bi utekli sa te nekretnine. Kad se započela graditi predmetna kuća, na mjestu tih međa podignuti su betonski zidovi, koji su i dan danas međa ove predmetne nekretnine. Isto

tako, na mjestu gdje na terenu granica predmetne nekretnine nije vidljiva, nema vidljivih međnih oznaka, jer i sjeverno i južno od tih katastarskih međa je posjed tužitelja. Istaknuo je i kako tužitelja, kao niti njegove prednike, nitko nikada nije osporavao u posjedu te nekretnine, a niti je itko iz države ili općine tu dolazio ili nešto tražio. Njemu da je jedino poznato da je oca tužitelja Danu Nakića prijavio susjed kad je započeo sa gradnjom predmetnog objekta, tj. kuće, te da je Dane zbog toga išao u Općinu tražiti odobrenje da može graditi i da na taj način i papirnato riješi ovo zemljište, ali isto je puno puno prije toga, otkad on to pamtim, u posjedu Krešimirove obitelji. Isto tako, djeda tužitelja Mate Nakića se sjećam, dok je tužiteljev pradjed Ante umro prije njegova rođenja.

20. Iz iskaza svjedoka Jere Nakića, rođ. 1952. godine, inače strica tužitelja, kojeg je sud također prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan proizlazi kako je ova predmetna nekretnina, otkad on to pamti, u vlasništvu i posjedu obitelji tužitelja. Naime, ta nekretnina da je bila još u posjedu njegova djeda Ante, zatim njegova oca Mate, koji da su na toj nekretnini držali blago, te da su isti tu nekretninu i ogradili u granicama kako je ista i danas ograđena, samo što je umjesto betonskog zida, na mjestu istoga bio skroz niski suhozid, te drača, koju je pokojni otac Mate, a djed tužitelja, postavljao kako mu blago ne bi izlazilo sa te čestice. Kada mu je pokazana skica mjesta očevida od 23. prosinca 2025. godine, da može kazati kako se posjed tužitelja proteže i izvan označenih granica ove predmetne nekretnine, prema sjeveru i jugu. Ovu kuću koja se nalazi na predmetnoj nekretnini da je prije sigurno četrdesetak godina, a možda i malo više od toga, započeo graditi njegov brat Dane, otac tužitelja, te kako ga je zbog te gradnje jedan susjed prijavio, a da je isti potom otišao u tadašnju Općinu Drniš kako bi i papirnato riješio taj teren i isti su mu izišli u susret i dali su mu nekakvu potvrdu da mu daju taj teren, iako je ta konkretna nekretnina u posjedu njihove obitelji više od sedamdeset-osamdeset godina. Nakon smrti njegova oca Mate Nakića, a djeda tužitelja, da je bilo je njih šestero nasljednika, petero braće i jedna sestra i da su se oni između sebe dogovorili oko podjele nekretnina nakon smrti oca, te da je time ova predmetna nekretnina pripala njegovu bratu Dani, dok su ostali nasljednici dobili neke druge nekretnine nakon smrti oca, te da između njih nikada nije bilo nikakvih sporova oko te nekretnine. Njemu da je poznato da je Dane darovao tu nekretninu ovdje tužitelju Krešimiru Nakiću, a tužitelja kao niti njegove prednike da nitko nije osporavao u posjedu te nekretnine, a niti bi itko iz države ili općine tu dolazio i nešto tražio. Isto tako, na terenu da se nalazi i pušnica i pomoćni objekt izgrađen od strane djeda tužitelja, a iste danas da koristi sam tužitelj. Istaknuo je i kako je to inače bila praksa, kako po Mirlović Zagori, tako i po okolnim selima, da su ljudi sebi sami uzimali zemlju kako bi na istoj ili držali stoku, ili gradili stambeni objekt i slično.

21. Iz iskaza svjedoka Paška Nakića, rođ. 1955. godine, kojeg je sud prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan, proizlazi da mu je još od djetinjstva poznato kad bi pitao svoje roditelje čije je nekretnina, da bi mu isti rekli da pripada Dani, tj. njegovu ocu Mati. Djed tužitelja Mate Nakić da je umro 1989. godine, jer je bio bolestan i dugo vremena je bio u Splitu. Obitelj tužitelja da je na toj nekretnini držala konje i ovce, a prostor da je bio ograđen tako da niti on, a niti drugi seljani nisu mogli ući, a nije moglo ući niti nečije blago. Da zna da se uvijek govorilo da je to "vatačina" Dane i njegovih prednika. Na mjestu gdje se danas nalazi betonski zid kao granica predmetne nekretnine, nekad da je granicu predstavljao mali kameni zid i drača po istome, a to se sve ogradilo na taj način od strane još djeda tužitelja Mate kako mu blago ne bi moglo izlaziti sa posjeda, a niti tuđe ulaziti na isti. Ovu kuću da je još prije Domovinskog rata

započeo graditi otac tužitelja Dane, a pušnicu i pomoćni objekt mislim da je gradio još djed tužitelja Mate Nakić. Kada mu je od strane suda pokazana skica mjesta očevida od 23. prosinca 2025. godine, da može kazati kako je posjed tužitelja sve do ovog betonskog zida na sjeveru, dakle i izvan ove granice predmetne nekretnine koja je vidljiva na skici, a njegov posjed ide i preko ove južne granice na skici, gdje na terenu nema vidljivih međnih oznaka, jer se radi o jedinstvenom posjedu tužitelja. Istaknuo je ni kako je to inače bila praksa, kako po Mirlović Zagori, tako i po okolnim selima, da su ljudi sebi sami uzimali zemlju kako bi na istoj ili držali stoku, ili gradili stambeni objekt i slično. Nadalje, koliko je njemu poznato, tužitelja, kao niti njegove prednike, nitko nije osporavao u posjedu te nekretnine, a niti mi je poznato da bi itko iz države ili općine tu dolazio ili nešto tražio i da nikad ni od koga nije čuo u selu da ova zemlja ne pripada Mati Nakiću, zvanom Šego, djedu tužitelja.

22. Iz stranačkog iskaza tužitelja Krešimira Nakića, a čiji iskaz je sud u cijelosti prihvatio kao vjerodostojan i životno logičan, te u bitnom u skladu sa iskazima naprijed saslušanih svjedoka, proizlazi da je ova predmetna nekretnina u vlasništvu njegove obitelji otkad on to pamti, a rođen je 1977. godine, a on da sada i živi u toj kući koja se nalazi na predmetnoj nekretnini. Po pričama iz njegove obitelji, tu nekretninu su još sebi u posjed uzeli pradjed Ante i djed Mate i ogradili je, a poslije smrti djeda Mate, ta nekretnina da je pripala njegovu ocu Dani, koji da je na istoj sagradio obiteljsku kuću. Oca da je jedan susjed prijavio kad je još podizao temelje te kuće i onda da je otac otišao u Općinu kako bi dobio nekakav papir da to zemljište pripada njemu i kako bi mogao ishodovati građevinsku dozvolu za kuću i tad je u Općini dobio papir kojim mu je to zemljište formalno dodijeljeno, iako je ono davno prije toga bilo u posjedu njegove obitelji. Nikad unutar njegove obitelji, a niti sa nekim trećim osobama, nije bilo sporova oko predmetne nekretnine, koju je njemu otac naposljetku i darovao. Isto tako, ukupan njegov posjed da se proteže i preko granica ove predmetne nekretnine, na sjeveru do betonskog zida, a na jugu se proteže daleko iza ove granice koja na terenu nije vidljiva, a koja je označena u skici mjesta očevida od 23. prosinca 2025. godine slovima C-D

23. Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi kako je predmetna nekretnina, oznake čest. br. 2609/11, K.O. Radonić bila u posjedu prvo tužiteljeva djeda Mate Nakića, koji je preminuo krajem 80-ih godina prošlog stoljeća, a potom je ista nekretnina pripala ocu tužitelja Dani Nakiću, koji je na istoj nekretninu prije više od 40 godina započeo s gradnjom kuće koja se i danas zatiče na terenu. Do početka gradnje iste kuće, predmetnu nekretninu je djed tužitelja Mate Nakić koristio za potrebe dovođenja blaga na istu i isti je tu nekretninu ogradio niskim kamenjem i dračom i granjem kako mu blago i konji ne bi izlazili sa posjeda, a niti tuđe blago ulazilo na istu nekretninu, a početkom gradnje kuće na toj nekretnini, ta stara međa je porušena, te je na mjestu iste sagrađen betonski zid os strane oca tužitelja. Djed tužitelja je na istoj nekretnini još za života sagradio i pušnicu i pomoćni objekat. Nadalje, ocu tužitelja je 1983. godine od strane tadašnje Općine Drniš dodijeljena predmetna nekretnina koja se vodila kao društveno vlasništvo radi gradnje stambenog objekta, ali prema iskazima svjedoka Luke i Jere Nakića, te samog tužitelja, proizlazi da je ta nekretnina i prije tog čina bila u isključivom posjedu oca tužitelja, a prije toga djeda tužitelja i da je taj čin bio samo formalne naravi kako bi tužiteljev otac mogao ishodovati dozvolu za građenje stambenog objekta ne predmetnoj nekretnini jer ga je prilikom početka gradnje objekta susjed prijavio zbog te gradnje, a koju dozvolu je otac tužitelja i dobio 1991. godine. Otac tužitelja je tu nekretninu potom darovao tužitelju ugovorom od 11. ožujka 2025. godine. Predmetna nekretnina nema na terenu vidljivih međnih oznaka na sjevernoj i

južnoj strani jer se posjed tužitelja proteže na sjeveru do betonskog zida položenog na susjednoj nekretnini, a s južne strane također nema vidljive međe na terenu u odnosu na predmetnu nekretninu jer se i iza te međe nastavlja posjed tužitelja pa nije niti životno da bi isti ograđivao predmetnu nekretninu prema ostatku svog posjeda. Nadalje, analizom iskaza svjedoka Jere i Paška Nakića proizlazi da je to inače bila praksa po Mirlović Zagori, gdje se nalazi predmetna nekretnina, da su ljudi uzimali sebi zemlju za potrebe gradnje stambenih ili drugih objekata ili bi iste uzimali i ograđivali radi potreba dovođenja blaga na iste, pa da je tako i konkretnu nekretninu sebi uzeo i ogradio još djed tužitelja.

24. Odredbom čl. 114. st. 1 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj: 94/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/1, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 u daljnjem tekstu ZVDSP) propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

25. Odlučujući o zahtjevu tužitelja u granicama činjeničnih navoda tužbe i navoda tužitelja koje je isti iznosio u tijeku postupka, a iz kojih proizlazi da je utuženu nekretninu, jasno omeđenu sa istočne i zapadne strane betonskim zidom, dok sa sjeverne i južne strane ista nema vidljivih međnih oznaka jer se i preko istih sa sjeverne i južne strane proteže posjed tužitelja, stekao darovanjem od svoga oca Dane Nakića, a on do svoga oca Mate Nakića koji je tu nekretninu za života ogradio malim kamenim suhozidom i dračom i granjem jer je na istoj držao blago i izgradio pušnicu i pomoćni objekt, a prije više od 40 godina na istoj nekretnini je otac tužitelja započeo gradnju obiteljske kuće koja se i danas tamo nalazi i porušio stare naprijed navedene međe radi izgradnje betonskog zida na mjestu istih, te je kasnije i formalno od Općine Drniš dobio tu nekretninu na korištenje radi gradnje stambenog objekta i kako bi mogao dobiti građevinsku dozvolu za gradnju istog, te se ista dugi niz godina, dakle preko 60 godina, nalazi u samostalnom, poštenom i nesmetanom posjedu tužitelja, a prije toga njegova navedenog prednika, oca Dane Nakića pok. Mate, a prije toga djeda tužitelja Mate Nakića pok. Ante. Dakle, utemeljenjem u rezultatima dokaza provedenih u postupku, kako personalnih tako i materijalnih, te rezultata provedenog očevida, zaključak je ovog suda kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

25.1. Dakle, pravo vlasništva stečeno na originarni način ostvaruje se tužbenim zahtjevom na utvrđenje prava vlasništva i ispravku uknjižbe, a uzimajući u obzir činjenicu da iz priloženih materijalnih i personalnih dokaza koje je sud cijenio vjerodostojnim, proizlazi da je tužitelj vlasništvo predmetne nekretnine stekao temeljem samostalnog, poštenog i po nikom osporavanog posjedovanja predmetne nekretnine, zajedno sa svojim prednicima, kroz više od 60 godina, te uzimajući u obzir da tuženik koji se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu nije sudu priložio niti predložio niti jedan dokaz, kako materijalni tako ni personalni, iz kojeg bi proizlazilo da tužitelj nije vlasnik predmetne nekretnine, stav je ovog suda da isti nije ničim doveo u sumnju utvrđenje da je tužitelj doista vlasnik predmetne nekretnine.

26. Imajući u vidu sve naprijed navedeno valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja prihvatiti osnovanim pa je riješeno kao u izreci ove presude.

27. Kako tužitelj nije podnio zahtjev za nadoknadu parničnog troška, to sud o istom nije odlučivao.

U Drnišu, 28. rujna 2026. godine

SUTKINJA:

Martina Periša

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana primitka pisanog opravka iste.

Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud, u dovoljnom broju primjeraka sud i protivnu stranu.

DN-a:

1. Tužitelju po punomoćniku Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku,
2. Tuženiku po zz. Općinskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Stalna služba u Kninu.

Broj zapisa: **9-3088d-c5b95**

Kontrolni broj: **0e0cb-f5521-78339**

MARTINA PERIŠA

Elektronički potpisano: 28.09.2026T11:56:28 (UTC:2026-09-28T09:56:28Z)
Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>
Broj zapisa: 18069da5-b3d3-446c-9780-cdb92add39ee
Općinski sud u Šibeniku

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.